

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

วันนี้ หลักธรรม ข้อธรรมที่จะให้เป็นข้อคิด ประดับสติปัญญา ส่งเสริมศรัทธา ให้ถูกต้อง เพื่อเกิดความเข้าใจในเรื่องราวของความเป็นชาวพุทธที่ควรจะได้แต่ได้คะแนน เขยิบขึ้นทุกปี ที่มีวันสำคัญเช่นนี้ เราอย่าไปมัวสนใจว่า...กี่ร้อยปี พันสองพันจะกี่ปีก็ช่าง !

ทำอย่างไร ? เราถึงจะเป็นชาวพุทธที่มีหลักเกณฑ์ในการดับทุกข์ของเราอย่างถูกต้องมากขึ้น โดยเฉพาะ...ขออย่าว่า เราต้องรู้สึก **“อยากจะพ้นทุกข์”** เหมือนคนถูกจับหัวกดน้ำ แล้วมันอยากจะทะเลาะขึ้น ให้หายอึดอัด เราต้องรู้สึก เราถูกไฟไหม้หัวแล้ว มันอยากจะดับ...ด่วนทีนี้ ! ไม่ต้องไปอาศัยพิธีรีตองที่ไหน ?

ถ้าไฟไหม้หัวแล้วยังบอก **“ช่วยทำพิธีให้หน่อย”** มันไม่ทัน...หนังไหม้หมด เพราะฉะนั้น ต้องรีบดับทันที

ทีนี้ ! ถ้าจะดับทันที มันจะต้องมีปัญญามีความว่องไว เป็นคนคล่องตัว **“ว่องไวต่อการที่จะดับทุกข์”** แต่เดี๋ยวนี้ มันตรงกันข้ามเสีย คือ...**มันว่องไวที่**

*“ระหว่างพุทธศาสตร์กับไสยศาสตร์” แสดงโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เนื่องในวาระการบรรยายธรรมในวันวิสาขบูชา ภาคบ่าย ณ โบสถ์ธรรมชาติ วัดสวนแก้ว วันอาทิตย์ที่ 4 มิถุนายน พ.ศ.2555

จะทุกข์มากกว่าความว่องไว...ที่จะดับทุกข์, ว่องไวที่จะปล่อยให้เกิดทุกข์ แต่ไม่ว่องไวในการที่จะฉวยหาน้ำหรืออะไรมาดับ ให้มันเย็นเร็ว...ไวเร็ว

แบบนั้นมันถึงจะเรียกว่า “สมกับเป็นชาวพุทธที่...มีแต่มี ค่ะแน่นมากขึ้น”

วันนี้ก็จะบอกถึงเรื่อง “เหตุผลที่มนุษย์...ถือไสยศาสตร์ได้ง่าย” ทำไม ! ถึงทำให้เรามองดูกันว่า ความยุ่งยากในการที่จะสะสางปัญหาเหล่านี้, ทำไม ! มันจึงง่าย ที่จะมี

ไสยศาสตร์ ? ตั้งปัญหาขึ้นมาอย่างนี้ก็แล้วกันว่า...จะได้วิเคราะห์กันต่อไป ว่า **ทำไม ! มันจึงง่าย ที่จะมีไสยศาสตร์ ? แล้วทำไม !** มนุษย์จึงเต็มไปด้วยไสยศาสตร์ ? ทำไม ! พุทธศาสตร์จึงไม่มีบทบาท ออกมาโลดแล่น โดดเด่น ในเมืองนี้ที่เรียกว่า... **เป็นเมืองพุทธ ?**

นี่ ! ก็เป็นสิ่งที่มีความเหตุผล...ซ้อนเร้น อยู่อย่างลึกซึ้ง พอสมควรทีเดียว ที่จะนำเอามาสะสาง วิพากษ์วิจารณ์กันอย่างละเอียด พอสมควร จึงจะมองเห็นได้ว่า...เมืองไทยเราเนี่ย ต้องยอมรับว่า...

“ก่อนที่จะมีพุทธศาสนา ! ศาสตร์ต่าง ๆ ภูตผีปีศาจ ไสย - ศาสตร์ มันครอบครองมาก่อน เมื่อครอบครองมาแล้ว มันก็ยากที่จะขจัดออก ถึงแม้ว่าจะมีพุทธศาตร์เข้ามา ก็ยังเอาไม่ออก มันเลยกลายเป็น...คาบถูกคาบดอก”

ถ้าใครไปภาคใต้ ถ้าเราจะไปวัดเก่า ๆ ร้าง ๆ ในโบสถ์นี้ มันก็จะมีสัญลักษณ์...ทั้งเสมา ทั้งศิวิลิ่ง ทั้งสัญลักษณ์พราหมณ์ ไสยศาสตร์ พุทธศาตร์ปนกันอยู่ในเครื่องหมายทางศาสนา แต่ว่ามาคิดดูอีกที ! สมัยก่อนก็ปนเข้ามาอย่างลึกซึ้ง แต่สมัยนี้ มาอมอยู่หน้าวัดเลย บางวัดก็สร้างราหู...ไว้คุ้มครองมั่ววัดเลย มองดูก็เหมือนไสยศาสตร์ มาอมพุทธศาตร์ กลมกลืนเข้าไปเยอะ

บังเอิญที่พูดเรื่องนี้ ก็เนื่องจากว่าวันที่ 27 พฤษภาคม อาตมาไปงานล้ออายุ หลวงพ่อพุทธทาส ที่สวนโมกข์ แล้วเขาก็เปิดเทป ชุดเก่า ! ที่ท่านบรรยายไว้ น่าจะเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 30-40 ปี

ท่านแปลความหมายไสยศาสตร์ไว้อย่างนี้ “ไสย” แปลว่า ดีกว่า ! ก็ได้ แปลว่า **ลับอยู่** ก็ได้ 2 นัยยะ ถ้าหมายความว่า...ดีกว่า ! นี่มันหมายความว่าอะไร ? มันก็ ดีกว่า ! ยังไม่มี อย่างอื่น เพราะสมัยโน้นนี้ มนุษย์ยังไม่รู้อะไร ! มันก็ต้องหาอะไรมาเป็นเครื่องชนะ แบบเราต้องการอย่างวันนี้ “พุทธชยันตี” เพราะตื่นรู้เบิกบาน จึงได้ชัยชนะมาร และกิเลส หรือความทุกข์

นี่ ! ก็คือ ความหมายของ**พุทธชยันตี** คือ...ตื่นขึ้นมา รู้ และเบิกบาน แล้วก็จัดการกับกิเลส ซึ่งมันเหมือน กดหัวให้เราหลับ แล้วเราไม่รู้ อยู่ พอรู้ขึ้นมา ตื่นขึ้นมา ก็ขับไล่สิ่งที่หลับไหลไม่รู้ นั้นให้ผ่านออกไป อย่าลืมนะ ! คำว่า...ดีกว่า ! นี่ไม่ใช่ว่าไสยศาสตร์มันจะดีกว่าพุทธศาสตร์ แต่มัน “ดีกว่า !...ไม่มี”

อย่างเด็กเขาไหว้พระนี่ เขาไหว้แบบ...ไสยศาสตร์ เขาไม่ได้ไหว้ว่า...พระเป็นผู้ประเสริฐยังงี้ ? และเขาจะเลียนแบบพระ เขาจะเป็นคนประเสริฐเหมือนพระ...ได้ไม่ได้ ? ถ้าไม่ได้ ! เขาขอไหว้ไว้ก่อน ถ้าอย่างนี้...ก็ยังมี !

แต่ถ้าเขาไหว้ แล้วเสียหัว เคยเห็นไหม ? เด็ก ๆ เขาไหว้แล้วก็เสียหัว เหมือนกับว่า...ไหว้พระให้คุ้มครองเขา ถ้าไหว้พระให้คุ้มครองนี่ เขาเรียกไหว้แบบอะไร ? ไหว้แบบ...ไสยศาสตร์ ถ้าเราเข้าไปในโบสถ์นี้ ไหว้แล้วอ้อนวอน ขอให้พระพุทธรูปคุ้มครอง ขอให้โชคดีอะไรก็แล้วแต่ ไหว้อ้อนวอน เขาเรียกไหว้แบบ...ไสยศาสตร์

แต่ถ้าไหว้แล้ว “ขอตาม...รอยพระองค์ ตาม...พระกรุณา ตาม...ปัญญา ตาม...ความบริสุทธิ์” พระพุทธเจ้ามีคุณที่น่าไหว้อยู่สามคุณ ถ้าเอาแบบย่อ ๆ

- 1) ความบริสุทธิ์
- 2) ปัญญาล้ำเลิศ
- 3) เอื้ออาทรเกื้อกูล ที่เรียกว่า...กรุณา

“กรุณา” หมายความว่าอะไร ? ง่ายๆ ...เดี๋ยวนี้มีการเปิดโรงเรียนสอนกัน

นี่ เขาเก็บเงินไหม ? แทนจะเป็นพาณิชย์ศึกษา แต่...พระพุทธรูปนี่ สอนคนเก็บค่า
เทอม ใต้โต๊ะ แปะเจียะไหม ? ใครจะไปฝากลูกเข้าฟังพระพุทธรูปเจ้า ต้องจ่ายไหม ?
เอ่อ ! แล้ววันนี้ ก็ฟังไม่ต้องจ่ายเหมือนกัน เพราะอาตมาก็จะตามรอยพระพุทธรูปเจ้า
ฟังกันสบาย ๆ ไม่ต้องจ่าย

นี่ก็คือ **พระกรุณาริคุณ และบริสุทธ์ใจ** พุทธสอนไปนี้ ไม่ได้หวังให้มาเป็น
สาวก แต่หวังให้หลุดพ้น, ให้เขาพ้นทุกข์ แล้วพระปัญญาที่ฉลาดล้ำเลิศที่
สุดก็คือว่า...ฉลาดรู้ เจื่อนตัน ก ข ก กา ที่จะทำให้ทุกข์ดับได้

ท่านรู้ตั้งแต่ ก ข ก กา ไปถึงอุดมศึกษามหาวิทยาลัยเลย ว่าความทุกข์นี้
จะขจัดเริ่มต้นตรงไหน, ควบคุมตรงไหนได้ ทุกข์ก็จะหายไป เช่น...ควบคุมผัสสะ
ได้ ทุกข์ก็จะไม่เกิด ท่านรู้เลย เราไม่รู้ ตาเห็น หูได้ยิน ผัสสะที่ไรก็ทุกข์ไปทุกที ไม่
รักหัวปักหัวปำ ก็ซังหัวพัดหัวเหวี่ยง หัวก็เลยเสียศูนย์เลย ไม่ค่อยรู้เรื่อง

ทีนี้ถ้ามาดูโดยละเอียด หลักที่เราจะวินิจฉัย เพื่อยุติ ! ไปแล้ววันนั้นฟัง แล้ว
เหมะชอบใจ นึกว่า กลับมาวัดสวนแก้ว ถ้าโยมมาเมื่อไร จะบรรยายเรื่องนี้ ก็ให้ผู้
ค้นหาข้อมูลมาให้ตามหลักขั้นตอน ถ้าก่อนนี้ อาตมารู้สึกค่อนข้าง จะเข้าใจผิดต่อ
ไสยศาสตร์ คือ...**ต่อต้าน ดำเนินอย่างรุนแรง**

แต่เดี๋ยวนี้ ต้องยอมรับ ว่าเราพลาดเหมือนกัน เพราะเด็ก ๆ เขาก็ต้องมีของ
เล่นของเขาบ้าง จะไม่ให้มีของเล่นอะไรเลย ก็ไม่ได้ มันจำเป็น สำหรับชาวพุทธที่
ยังต้อง...เล่นของ เล่นไสยศาสตร์ จนกว่าจะเข้าใจพุทธศาสตร์เมื่อไร ! พระเครื่อง
เครื่องรางของขลังก็ไม่จำเป็น เมื่อเร็ว ๆ อาตมาไปเทศน์ที่ห้างเซ็นทรัลฯ เราก็อุตส่าห์
เทศน์ซะอย่างดีนะ เรื่อง **“การดับทุกข์”** พอเทศน์เสร็จก็มีคนมาแจกพระเครื่อง ไม่
นึกเลย แก้วสิบแก้วเปอร์เซ็นต์ พระธรรมเขาเอา...วางไว้ก่อน ไปเอาพระเครื่องก่อน

โยมว่า...**พระธรรมกับพระเครื่อง...นี่ ! ใครจะเฟื่องกว่ากัน ?**

ใครดับทุกข์อย่างมีปัญญามากกว่ากัน ?

ทีนี้มาดูโดยรายละเอียดนี้ เราได้ข้อสังเกต มาจากที่ท่าน...ตั้งสันนิษฐานว่า

1. “ไสยศาสตร์นั้น มันมีหลักเกณฑ์เข้ากันได้ กับ สัตยาตญาณที่ไม่รู้อะไร, ของสัตว์ที่ยังไม่รู้อะไร”

คือ มันเข้ากันได้กับอวิชชาคือ...ความไม่รู้ ที่สัตว์มีอยู่ในสันดานพื้นฐาน

เกิดมาไม่รู้อะไร ? ยังไม่รู้อะไร ? ก็ไม่รู้เรื่องปัญญาวิมุตติว่า...จะหลุดพ้นด้วยสติปัญญา ต้องทำยังไง ! ไม่รู้เรื่องเจโตวิมุตติ จะหลุดพ้นจากทุกข์ด้วยอำนาจจิตที่มีฌาน มีสมาธิ เข้มข้น เข้มแข็ง สามารถกระแทกทุกข์ ออกจากใจอย่างง่ายดาย แล้วจิตใจเข้มแข็ง เขาเรียก “เจโตวิมุตติ” คือหลุดพ้นด้วยอำนาจ เพราะจิตมันแข็ง

ที่เขาเรียก “2 แข็ง” ถ้าร่างกายเข้มแข็งก็โชคดี ไม่ป่วยไม่เจ็บ แต่ถ้าจิตเข้มแข็งอีกแข็งหนึ่ง ทุกข์เข้ามายาก จิตมันบอกทำหายเลย... “**กูไม่ได้เกิดมาเพื่อเป็นทุกข์ไว้**” พอหลุดมาคำนี้ ! ทุกข์ตกใจไหม ? แล้วต้องไปอาศัยไสยศาสตร์ไหม ? นี่ ! ไม่ใช่พอทุกข์ขึ้นมาก็เรียก หาสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาช่วย...อันนี้ “พวกจิตอ่อน”

ท่านก็เลยอธิบายว่า...สาเหตุที่ไสยศาสตร์ มันเกิดขึ้น เพราะสัตยาตญาณมนุษย์ที่ยังไม่รู้อะไร ว่า...ปัญญาจะช่วยหลุดจากทุกข์พ้นจากทุกข์ได้ไง ? หรือจิตใจเข้มแข็งจะช่วยหลุดพ้นจากทุกข์ได้ไง ? “**ไม่รู้ทำจิตให้มีอำนาจ จิตตามากก็ไม่มี**” ก็มีแต่จิตที่...อ่อนแอ ! อย่างที่เขาบอกว่า...คนจิตอ่อนนี่ อะไรเข้าง่าย...? คุณไสยใช้ไหม ? ถ้าทำคุณไสยให้เข้า นี่ ! ก็ต้องเข้ากับคนที่จิตอ่อน แต่ถ้าคนจิตใจเข้มแข็ง...นี่ ! ทำคุณไสยเข้าไหม ? จิตอ่อนกับปัญญาอ่อนมันก็คล้าย ๆ กัน “**พอจิตอ่อนกับปัญญาอ่อน...ก็หลงเชื่อ !**”

อาตมานี้จำคาญไป
บิณฑบาต เจอโยมพวกประเภท...
ชอบเข้าทรง “**ท่านคะ จันนะมีร่างนะ**” จันนะมีร่าง ทรงเจ้า...อย่างนั้น !
เจ้า...อย่างนี้ ! พวกที่เจ้าเข้าง่าย
ผีเข้าง่าย พวกนี้เขาเรียก “**พวกจิต**

อ่อน” “ที่เขาทำคุณไสยให้...ผู้หญิงรัก ผู้หญิงหลงอยากจะชนะคู่แข่ง”

ผู้หญิงเองก็เหมือนกัน “อยากจะชนะ” อย่างอึดเมียน้อย ให้ผัวรักตัวเองคนเดียว เสน่ห์ปลายจวักก็ไม่มี, ทำกับข้าวก็ไม่เป็น, สวยก็ไม่สวย, พุดก็ไม่เพราะ คนพวกนี้ต้องไปหาอะไร ? เสน่ห์ยาแฝด กุมาร...อะไรก็ว่าไป ! ใครเคยไปหาบ้าง หรือยัง ? “อยากชนะเขา” แต่ไม่มีปัญญาวิมุตติ ไม่มีเจโตวิมุตติ ก็เลยมุดเข้าไปหาไสยศาสตร์...มาช่วย ! ให้ผัวกลับมาบ้าง ! ให้เขารักเราคนเดียวบ้าง ! ทั้งเรื่องกิน เรื่องกาม เรื่องเกียรติ...เราอยากชนะ

บางคนก็ พอลงแข่งขัน เลือกตั้ง ก็ต้องทำพิธีสะกด...อีกฝ่ายหนึ่ง ให้เขาแพ้ ก็ทำกันน่าดูเลย ! “อยากได้เกียรติ” “อยากได้กาม” ก็ทำเสน่ห์...แบบน้ำมันพราย กุมารทอง น้ำมันพราย มันถึงได้เฟื่องไฉ่ เพราะเขาไม่มี...ปัญญาวิมุตติ ถ้าพุดดี ๆ เกี้ยว...เป็น ๆ นี่ ใช้ความพยายามนี่นะ ! อะไรนะ ? เขาว่าอะไร ? ตื้อเท่านั้น ! ที่...? แต่ถ้า...ตื้อโง่ ๆ ก็โดนเกลียดได้ไหม ? “ตื้อด้วย จลตด้วย เอาใจเก่งพุดดี” ผู้หญิงเคลิ้มได้ไหม ? ถ้าอย่างนี้เขาเรียกตื้อใช้...พุทธศาสตร์

“ถ้าผู้ชายนี้ ! เขาดีจริง ๆ” ผู้หญิงอาจจะมาขอได้ไหม ? “ถ้ายังไม่มาขอ !” เขาก็ออกเงินช่วยด้วย...ให้มาขอ !

“ผู้หญิงนะ ! ถ้าดีจริง ๆ” ไม่ต้องรักเขาหรอก “ให้เขามารักก็ได้” ไซ้หรือเปล่า ?

แต่ถ้าโง่ละก็ “รักเขาข้างเดียว” เขาไม่มา ก็ต้องไปพึ่งไสยศาสตร์ เพราะตอนนั้นพระพุทธเจ้า ยังไม่ได้ตรัสรู้ มนุษยชาติที่มีสัญชาตญาณ ไม่ค่อยรู้เรื่องราว ปัญญาวิมุตติไม่รู้ เจโตวิมุตติไม่รู้ ก็มุดเข้าไปหาไสยศาสตร์มาเป็นตัวช่วยให้ตัวเองได้ชนะคู่แข่ง...จะแข่งกันเรื่องกาม จะแข่งกันเรื่องกิน เรื่องเกียรติ ก็ต้องไปอาศัย...?

แข่ง...จะแข่งกันเรื่องกาม จะแข่งกันเรื่องกิน เรื่องเกียรติ ก็ต้องไปอาศัย...?

ที่วัดนี้ ไม่อาศัย...ไสยศาสตร์ “พุทธศาสตร์อย่างเดียว !” สามารถชนะวัดอื่น...ได้ไหมนี่ ? “ไม่เคยปลุก

เสกเลย **ไม่เคยทำพิธี**” ใครให้มาเจิมรถ ก็ให้ไปเรียกคนขับมา...เจิมหัวคนขับก่อน !
“คุณอย่าไปแข่งที่ไม่ควรแข่ง, เมาไม่ขับ, อย่าใช้ความเร็วเกินเหตุ, ต้องรู้ที่ตรงไหน
เขาเขียนโค้งอันตราย พอถึงตรงนั้นต้อง...”

นี่ ! **“แนวพุทธทาส แนวพุทธศาสตร์”** โชคดีนะ ! อาตมาเมื่อก่อนนี่ เป็น
พระหลงใหลไสยศาสตร์ เคยจะไปเรียนกับหลวงปู่...เสกปลัดขิกให้เดินได้ แหม ! ตอน
บวชใหม่ ๆ “นี่ชอบ จะได้เป็นเกจิอาจารย์” โฉนเลย ป่านนี้ คงโง่...ดักดาน !

พอไปอยู่สวนโมกข์ก็เลย **“พวกนี้...ทั้งหมด !”** ก็เลยมาเป็นแนวพุทธศาสตร์
ล้วน ๆ เพราะเรารู้ด้วยสติปัญญาที่เราบวชเรียน อบรม ฝึกฝน กับสำนักที่เป็นครู
บาอาจารย์ที่ฉลาด มันก็เลย ทำให้ไสยศาสตร์ก่อตัวขึ้นที่วัดนี้ยาก...นี่ข้อแรก

2. “ไสยศาสตร์นี้ มันเหมาะกับสัญชาตญาณ ของคนที่ ต้องการพึ่งผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นช่วย”

ฉะนั้น ถ้าทราบข่าวว่า...วัดไหน มีอะไรที่ช่วย ตัวเอง ให้ชนะคู่แข่งได้...ทุก
เรื่อง ! **“จะเป็นเรื่องกิน เรื่องกาม เรื่องเกียรติ หรือเรื่องดับทุกข์”** อะไรก็ตาม เขา
ก็เลยพูดง่าย ๆ ว่า **“ต้องอาศัยผู้อื่นให้ผู้อื่นช่วย”** คือ เด็ก ๆ นี่ พอคลอดออกมา
จากมารดา หรือท้องมารดา เขาก็มีคนมาช่วย ตั้งแต่แรก...คลอดออกมา

ตั้งแต่ หมอตำแย...แรกคลอดออกจากท้องมารดา มาจนตลอดเวลา มีผู้อื่น
ช่วยอยู่เรื่อย แล้วสัญชาตญาณนี้ ! มันก็ติดเป็นอวิชชา “อยากให้ใครช่วย ๆ” ไม่คิด
ช่วยตัวเอง ถึงเมื่อโตขึ้นจะสะดุดหูบ้างว่า **“อัตตา หิ อัตตะโน นาโถ : ตนช่วยตนพึ่งตน”**
มันก็สู้กันลิ ! ระหว่างกับสัญชาตญาณเดิม เพราะสัญชาตญาณเดิม มันให้เขาช่วย
เรื่อยเลย ตั้งแต่เด็กคลอดออกมา...ช่วยซักผ้า, ช่วยเปลี่ยนผ้า, ช่วยล้างก้น สารพัด
อย่าง **“ติดพันการช่วย”**

เพราะฉะนั้น พอโตมา เขาก็ติดอ้อนวอน ให้สิ่งโน้นสิ่งนี้...มาช่วย ! โดยเฉพาะ
ให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์...มาช่วย ! เพราะฉะนั้น มนุษย์นี้ โดนข้อสองนี้ !...ชัดมากเลย เพราะ

แต่อ่อนแอออกมา ! อยู่กับการให้เขาช่วย “มีปัญญาช่วยตัวเองก็ไม่พอ, มีความเข้มแข็งทางจิตใจอยากจะช่วยตัวเองก็ไม่พอ” อะไรจะดีกว่าล่ะ ? “ก็หาผู้อื่น...มาช่วยดีกว่า !”

แต่ถ้าเขามีปัญญาพอ จิตเข้มแข็งพอ เขาจะต้องการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ไหน...มาช่วย ! ฟังประโยคเด็ดสักคำไหม ? “ไม่มี ! สิ่งศักดิ์สิทธิ์ใด ๆ ในโลกนี้ จะอำนวยความสะดวกสำเร็จ ให้กับเราได้มากเท่ากับ...ความขยันหมั่นเพียร อันเข้มแข็งของเรา”

โยมว่าจริงไหม ? สิ่งศักดิ์สิทธิ์ในโลกนี้ มันจะมาบันดาลอะไร ! ให้เราได้

มากเท่ากับ...ความเพียร ขยัน เข้มแข็ง อดทน เพราะความเพียรกับความเข้มแข็ง ช่วยไป ๆ ทำไป มันก็ช่วยตัวเอง...สำเร็จ ! เจ้าชายสิทธัตถะ เป็นคนที่จิตใจเข้มแข็งไหม ? บุกบั่นกว่าจะตรัสรู้ได้ เมื่อคืนนี้ เท่าไรรู้ไหม ? ใช้เวลาตั้ง 6 ปี

แล้ววันนี้จะเทศน์ 2 ชั่วโมง...จะทนไหวหรือเปล่า ? มากี่ชั่วโมง ! จ้อง ! จะกลับก่อนอีก ตรง

นั้น...นอนไปคนหนึ่งแล้ว ฉะนั้น สิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาลให้พระพุทธเจ้าตรัสรู้ หรือเพราะความเข้มแข็งของพระองค์, ความเพียรพยายามของพระองค์, สติปัญญาของพระองค์ ที่ประทานความสำเร็จให้พระองค์

เพราะฉะนั้น พวกเรา ใครที่มีสันดานที่ชอบให้คนอื่น เขาช่วยตะพิด ! นั้นไม่ใช่พวกแนวพุทธ แต่เป็นแนวไสยศาสตร์ “สัจจญาณ...ไสยศาสตร์” ที่ติดมา เขาจึงมีไปทำพิธีอ่อนหวานเยอะเยอะ !

ประเทศไทยนี่นะ “ยิ่งคนระดับชั้นสูง” ก็ยังติดไสยศาสตร์ ยังทำพิธีประกอบพิธีทางไสยศาสตร์เพื่อบ้านเมืองอย่างนั้นอย่างนี้, ยังใช้สิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาลให้บ้านเมืองสงบ แต่แล้วสงบ...ไหม ? หมดรูปไปเท่าไร ? หมดเทียนไปเท่าไร ? หมดสายสิญจน์ไปเท่าไร ? หมดคำพระสวดไปเท่าไร ? “ไม่สำเร็จ !” บ้านเมืองก็ไม่ประสบความสำเร็จ ในความอยู่กันร่มเย็นเป็นสุข “จึงมีแต่เรื่อง...วุ่นวาย !”

ยังไง ๆ ก็ขอให้เรา “ใครมาวัดนี้” ถามว่า...อะไรลากมา...? ขอให้สติปัญญา

ลากมานะ ไม่ใช่ ! มาแล้ว พอเขาลากไปวัดอื่นทำพิธี...ก็ไปต่ออีก อย่างนี้เขาเรียก...พวก
เจ๊กลากมา หรือ “**เจ๊กลากไป ไทยลากมา**” คือ “**เดี๋ยวลัทธิศาสนา...ลากไป เดี๋ยวลัทธิศาสนา...ลากมา**” คนแบบนี้เยอะในประเทศไทย ทำเป็นมาวัดสวนแก้วอย่างนั้น พอเดี๋ยวลัทธิศาสนา...ลากมา ถ้าเขาทำพิธีสายลัญจมน้อยกันที่ไหน ! “มุด...เข้าไปแล้ว” อยากให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครอง
“**เจ๊กลากไป ไทยลากมา**” ก็แย่นะ! แต่อย่าให้ “**บาปเวรลากไป**”

ขอให้อ่านนี้ “**ขอให้สติปัญญาลาก...มา**” อย่าให้ลัทธิศาสนาลาก เหมือนเขา
ลากเก้าอี้ประธานสงฆ์ ที่ “**ลากกันไป ก็ลากกันมา**” อาตมาไปบิณฑบาตก็นึกขำ
มีคนหนึ่งนะเขา “ขอภัยนะ! ไม่ใช่อาตมาว่าเอง” พูดไม่เพราะ ! คือ มีคนหนึ่งบอกว่า
“เฮ้ย เมื่อคืนนี้ เอ็งดู...อีหาลากไหม ?” อีกคนบอก “อะไรวะ ! ละครหรืออะไร !”
“เฮ้ย ! เขาลากเก้าอี้ประธานสงฆ์ !”

ทำให้นึกถึงคนเก่า ๆ เขาจะด่าผู้ชายว่า “**ไอ้หาลาก**” ถ้าเป็นผู้หญิงก็...? ก็นึกสงสาร
สส. คนนั้นเหมือนกันนะ ! “**ถูกคนใช้คำนี้ก็แย่ !**” แล้วคนนั้นก็หัวไว เขาลาก คำเก่า ๆ
มาใช้ผสมกับเหตุการณ์ปัจจุบัน ใช้คำว่า...? ฮี ๆ อย่า ! พูดบ่อยเลย เสียปากพระ

สรุปว่า...ถ้าใครมาวัดนี้ มีแนวพุทธศาสนา...ใช้ได้ ! แต่ถ้าใครมาวัด
นี้หวังมาขอให้รัตนันต์ ให้นั้น...ให้...จะเป็นลัทธิศาสนา

แล้วเดี๋ยวนี วัดส่วนใหญ่ใช้แนวไหนลากคนเข้าวัด...? “**ลัทธิศาสนา**” เช่นไปลอด
โบสถ์ เดี๋ยวนี ! เขียนป้ายกันเยอะเลย การลอดโบสถ์ กับการหาทางหลุดรอดจากทุกข์
ในแนวพุทธ...มันเหมือนกันไหม ? “**เป็นวัดพุทธ**” แต่ให้คนไปลอดใต้โบสถ์ เป็นแนว
ลอด...แบบลัทธิศาสนา ลอดใต้โบสถ์พอมารู้สึก...ก็ทุกข์ต่ออีก แต่ถ้ารอดแบบปัญญา
วิมุตติ เจโตวิมุตติ รอดพ้นจากทุกข์ตลอดเลย ไม่ต้องมุดหัวไปลอดใต้โบสถ์

ในปัจจุบันนี้ คนเขาอยากให้ได้โบสถ์ช่วยเขา ให้เขาเจริญก้าวหน้า มีโชค มี
ลาภ เขาจึงมุดหัวไปลอด...? “**ขอโทษ !**” ถ้าใครไม่สบายใจ เพราะไปลอดโบสถ์มา
แล้ว พระพยอมพูดไม่สบายใจละก็ “**วันนี้ พระพยอมขอโทษ !**” เดียวจะบอก “**รู้**
อย่างนี้ กูไม่มาพึ่งเทศน์ มากี่หลอกดำกู” ไม่ใช่ ! แต่อยากกะเทาะเปลือก ชาวพุทธ
ให้เป็นแนวพุทธศาสนาให้มาก ๆ จะได้...แนวทางที่เรียกว่า...**ปัญญาวิมุตติ** ไม่เช่น

นั่น ! เราจะไม่เรียก **“พุทธชยันตี”** พระองค์เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน จนชนะความ
ยึดติด จะเป็นยึดติดกิน กาม เภยรติ ยึดติดตัวตน ถ้ายิ่งยึด ยิ่งติด มันก็เป็นทุกข์
ฉะนั้นก็ต้องมี **“วิมุตติ”** แปลว่า **หลุดรอด**

ท่านจึงใช้คำว่า...ปัญญาวิมุตติบ้าง เจโตวิมุตติบ้าง เพราะพระบางองค์นี้ ท่าน
ไม่ค่อยเจริญอำนาจจิตเท่าไร ! แต่ปัญญาท่านล้ำเลิศ อย่างเช่น พระสารีบุตร ท่าน...ใช้
ปัญญาในการหลุดพ้น, ลากความหลุดพ้น ออกไปได้ แต่ส่วนคนบางคน พระบางรูป
นี้ ชอบเจโตวิมุตติ ชอบใช้ความเพียร ใช้อำนาจจิตเข้มแข็ง “กระแทก ! ความยึดติด”
กระเด็นขาดหลุดไปเลยก็ได้ จึงเรียกแบบนี้ว่า...เจโตวิมุตติ

ที่นี้เรามาดูกันว่า ทำอย่างไรนะ...? เด็ก ๆ นี้ เขาก็เหมาะที่จะรับไสยศาสตร์ไป
ก่อน ซึ่งยิ่งดีกว่า !...เขาไม่มาทางนี้ ถึงเขาจะไหว้พระขออ้อนวอนบ้าง ก็ยิ่งดีกว่า !...เขา
ไม่ไหว้ ไซ้ไหม ? **“มาไหว้พระชิลูก ! พระจะได้คุ้มครอง”** ส่วนเด็กก็ไหว้...เสยหัว
เลย ท่านจึงแปลว่า **“ดีกว่า !”** แต่ถ้าวุ่นใด เมื่อเด็กตื่นและรู้ขึ้นมาว่า...เขาไหว้ เพราะ
พระมีคุณที่น่าไหว้ เขาจะนำเป็นแบบอย่าง เช่นพระมีปัญญา, พระมีความบริสุทธิ์,
พระท่านมีความกรุณา เขาก็อยากจะมีสามอย่าง เขาจึงไหว้ เพื่อจะโน้มน้าสามอย่าง
เข้ามาที่ตัวเขา **เมื่อก่อน เขาไหว้เสยหัว เพื่อจะเอาไสยศาสตร์เข้ามาคุ้มครอง แต่ต่อ
ไป เขาเอาคุณความดีของท่านมาคุ้มครอง แล้วจะเดินตามเลย**
เขาเลย...พลิกเลย !

การไหว้แบบเด็ก...เป็นไสยศาสตร์ จึงเปลี่ยนมา **“เป็น
พุทธศาสตร์”** ถ้าเดี๋ยวนี้ใครไหว้ แล้วหวังให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์
ช่วย เราจะไหว้หลวงพ่อโสธร พุทธชินราช **“อย่า ! ไป
ไหว้เพราะท่านศักดิ์สิทธิ์”** แต่ควรไหว้ เพราะเป็นสัญลักษณ์
แห่งการมีคุณ 3 ประการ ของพระพุทธเจ้า...ไซ้ไหม ?

อย่างที่เขาปั้นพระพุทธรูปนี้ แล้วมีพระเศียรแหลม นั้น
ก็แทน...**พระปัญญา อันเจียบแหลม** ถ้าลูกเรา คนไหน !
...เรียนเก่ง หรือเจ้าเด็กคนนี้...มีหัวแหลม

ฉะนั้น พระพุทธเจ้าจึงมีพระเศียรแหลม ที่เข้านั้นเป็นพระพุทธรูป แล้วทอดพระเนตรลงต่ำ มองดูสัตว์โลกคนไหน...เป็นทุกข์บ้าง ? จะได้ไปช่วย เพราะใจมีพระกรุณา แล้วพระพุทธเจ้า ที่เป็นองค์พระพุทธรูปจะเที่ยงตรง ! ตั้งตรง! ไม่เอียงซ้ายเอียงขวา แสดงถึงพระบริสุทธิ์ ยุติธรรม เที่ยงตรง ไม่มี 2 มาตรฐาน ท่านตรัสว่าอย่างไรนะ...? ท่านตรัสว่า “ท่านรักราहुล ลูกท่านยังงี้ ! ถึงเทวทัตเกลียดชังท่าน ๆ ก็รักเทวทัตอย่างนั้น” นี่ ! คือ ความเที่ยงตรงบริสุทธิ์ “ไม่ใช่เกลียดคนนี้...รักคนโน้น”

แม่คนไหน ที่ลูกบอกว่า...“แม่ทำตัวอย่างนี้ ตาย ! ละกัณณะตะแคง” ลำเอียง... ก็ต้องระวัง ! ทำไม ! ไสยศาสตร์ถึงได้มีอำนาจอย่างที่สุด ก็เพราะว่า...

3. “ไสยศาสตร์นี้มันลงทุนน้อย มันเหนื่อยน้อย แล้วมันง่ายกว่ากันมาก”

ไสยศาสตร์ลงทุนน้อย พิธีไสยศาสตร์ลงทุนน้อย “เอาอาหารใส่เปลือกหอยลักหน้อย ใส่กระหังลักนิต” ที่เขาไปไหว้ตามสามแยกอะไร...? เขาอยากให้ลูกหายจะไปรักษาหมอกี่แพง ก็ลงทุนซื้ออะไรใส่กระหัง แล้วก็ไปไหว้...“ขอให้ลูกหาย” อย่างที่เขาบอก พวกนี้ก็ไปทำแบบนั้น เพราะเขาลงทุนน้อย

วัดบางวัด...ลงทุน ! แล้วเจ็งก็มีนะ “ขนาดลงทุนน้อย !” ตอนนั้นอะไร ? ช่วงจตุคามรามเทพ ช่วงนั้น...ต้นทุนองค์ละ 5 บาท 10 บาท แต่เช่าตั้งหมื่น พอมาตอนหลังลงทุน 10 บาท ไม่มีคนเช่า แล้วพวกที่ทำทีหลัง...เจ็ง !

ไสยศาสตร์ประเภทลงทุนน้อย แล้วมันง่าย ไม่ต้องทำอะไรมาก ไม่ต้องเหนื่อย ไม่ต้องลำบากมาก แค่เอาอาหารใส่เปลือกหอยลักนิตหนึ่ง ไปวางไว้ ให้เทวดาช่วยทำอะไรโน่น...! อะไรนี่...! เอาไปใส่เช่นบวงสรวง ชาวพุทธเขาก็ ติดกระทั่ง...เอาข้าวใส่จาน ใส่ถาด ใส่อะไรไป...ถวายข้าวพระ นี่ ! ก็ถ้าถวายไม่ถูก ก็กระเด็นไปทางไสยศาสตร์ “วิธีถวายข้าวพระนี่ !” แล้วก็เชื่อใหม่ ! ว่า เมื่อก่อนไม่มี มามีทีหลัง

อาตมาจะไม่พูดเรื่อง “แทรก !” เมื่อวานพูดไปแล้ว เพราะเรื่องศาสนา นี่ !

มันมีเรื่องอะไรมาแทรก ๆ ๆ แม้กระทั่ง เชื้อเถอะ ! เทศน์เหล่านี้ เมื่อก่อนไม่มี
หอรอก มาที่หลัง พอมาเหล่กันแล้วก็มีตั้ง ! ตุ่ม ! ตั้ง ! ตุ่ม !

เดี๋ยวนี้พระบางคณะ จะไปเทศน์ ต้องมีตะโพน กลองยาว ปี่พาทย์ แต่อาตมา
ไม่ได้หิ้วอะไรมาลักอัน เพราะไม่มีตั้ง ตุ่ม ฯลฯ ในสิ่งเหล่านี้ ก็อดแทรกเข้ามาไม่ได้
หอรอก เราก็ไปวางไว้ให้เทวดาช่วยไว้ อะไรไว้ เขาก็ลงทุนน้อย แล้วอะไรที่ลงทุนน้อย
มันก็เป็นเรื่องของไสยศาสตร์

แต่ว่าเราจะทำอะไร...ให้มันสำเร็จ เราต้องลงทุนเหน็ดเหนื่อยใช้...ความเพียรสูง
ใช้...ต้นทุนความเพียรสูง ใช้...สติปัญญาสูง ทั้งขยัน ยังฉลาด ประเดี้ยวก็ได้ อยาก
ได้สุขภาพดีก็ต้อง...ออกกำลัง ไม่ใช่...ไปเอาอะไรใส่ ๆ “เทวดา ! ช่วยให้ข้าพเจ้า
แข็งแรง” เทวดาบอก “แกมกง่าย ข้าก็ไม่ร่วมกับแก” แต่มันอุ่นใจ ทำแล้วมันก็ดี
“ดีตรงที่มันอุ่นใจ” จะบอกว่า ไม่ดีเลย...ก็ไม่ได้

ถ้าสำหรับคนที่มีสัญชาตญาณ ไม่รู้เรื่องอะไร แล้วชอบ
ฟังผู้อื่น แล้วก็ชอบลงทุนน้อย มกง่าย อยากได้เยอะ แล้วที่
เวลาใส่บาตรทัพพีหนึ่งนะ ต้องอธิษฐาน เอาวิมานชั้นนั้น ชั้น
นี้ เจ้าคนพวกค้ำไกรเกินควรก็มี “ทำบุญดีทีเดียว” แต่
อธิษฐานเอาตั้งเยอะ แล้วเจ้าคนพวกนี้ทำบุญแบบไสยศาสตร์
หรือพุทธศาสตร์ ? “ไสยศาสตร์” แล้วใครเคยทำแบบนี้กัน
ไหม ? อาตมารำคาญ ! เปิดบาตรคอยตั้งนาน...ไม่ใส่ เขา
อธิษฐาน เอา ก็อย่างไม่รู้ ยุ้งก็กดขา นี่ ! ก็เจอกับพวกคนทำบุญแบบไสยศาสตร์
“พระปวดร้าวหัวใจ”

แต่ถ้าทำบุญแบบพุทธศาสตร์ละ “ขอให้บุญที่ทำนี้ ช่วยโน้มเอียง
ข้าพเจ้าให้มีนิสัย...สงบ ร่มเย็น ละลายความเห็นแก่ตัว ขอบำรุง
พระศาสนาให้เข้มแข็งอยู่เป็นที่พึ่งของสัตว์โลก แล้วก็ใส่บาตร
ขอให้พระมีร่างกายสืบศาสนาให้แข็งแรง จะได้อยู่เป็นที่พึ่งของ
สัตว์โลก” ใส่บาตรแบบนี้ นั่นเป็นพุทธศาสตร์...ชัด ๆ ประการหนึ่งเพื่อละความ

เห็นแก่ตัว และก็ช่วยให้ศาสนาให้ยั่งยืน ทำกันอย่างนี้บ้างหรือเปล่า ?

บางคนก็ทำ “วันนี้ใส่บาตรนะลูก ! จะสอบแล้ว พระจะได้ช่วย” พวกนี้ใส่บาตร...แบบไสยศาสตร์ ซึ่งก็มีเรื่องเล่า น่าขำดี ฐึ้นเข้าบ้าน “ขอภัย !” ตัว...เห้ ! (ตัววรุช) มันเข้าบ้าน “เฮ้ย ทำบุญเถอะเว้ย ! วันนี้ ตัวเห้...เข้าบ้าน” ถ้าตัวพรณนั้นไม่เข้าบ้าน “พระ...อดแน่ !” เขาทำบุญ ไล่ความชวยของเขา

ต่อไป “พระต้องเสก...ตัวพรณนี้ ให้มันเข้าบ้าน พระจะได้ไปรับบาตร”

แล้วบางคนนี่ “ใส่บาตร...เพราะเมื่อคืนแม่มาเข้าฝัน” ถ้าผีไม่เข้าฝัน...พระอด ! เขาต้องมีจิตสำนึก ว่า

1) เราอยากละลายความเห็นแก่ตัว

2) เราอยากให้ศาสนายั่งยืนเข้มแข็ง อยู่เป็นที่พึ่งของสัตว์โลก แล้วเราจึงทำ

อันนี้ เป็นปัญญาวิมุตติแหละ เป็นเรื่องปัญญาวิมุตติ ไม่ใช่...ไสยศาสตร์ จะพาให้เราได้นั้น ได้นี้ หรือสมปรารถนา รวมแล้วก็...อยากบอกพวกเราว่า ขอให้เป็นคน “อย่า ! คิด คำทำไรเกินควร ในบุญ” ทำนิดเดียว แต่เรียกร้องเอาตั้งเยอะเยะ ! ก็เกินไป ถ้าคำทำไรเกินควร พาณิชยเขาจับไหม ? นี่ ! กรรมการศาสนาอย่าจับบ้างนะ เจ้าพวกคำทำไรบุญ...เกินควร “นี่...ทำนิดเดียว !”

ส่วนคนพวกนั้น ก็แยอยู่แหละนะ เจ้าคนพวกที่มาทำบุญวันพระ ตักข้าวมาครึ่งขัน พอกลับ ตัก...ไปฝากหมาเต็มเพียบเลย แต่คนพวกนี้ก็ยั้งดินะ...ที่มีเมตตา แต่หวังเอานั่นเอานี้ จากการทำบุญนิดเดียว แล้วอธิษฐานเอาเยอะ ! นี่...มันเอาเปรียบ ! “ลงทุนน้อย...เอาเยอะ” พวกนี้เขาเรียก...แนวคิดแบบไสยศาสตร์

สรุปมาว่า “เรา...เหนื่อยน้อย” เพราะเขาบอกว่า...ทำอย่างนี้ สวดอย่างนี้ อธิษฐานอย่างนี้ ภาวนาอย่างนี้...มันเหนื่อยน้อย มันลงทุนน้อย แล้วมันก็ง่ายกว่า ทำได้ง่ายกว่า ให้อาณาอย่างนี้ ไม่ก็บรรทัด “เดี๋ยวก็รวยตาย เดียวก็รวยได้”

เหมือนอย่างที่เขาให้คาถาว่า... “อุ อา กะ สะ” เจ้าคนท่องไม่รู้ ท่องคาถา...อุ อา กะ สะ จะได้รวย แต่ไม่รู้ความหมายว่า...อุ อา กะ สะ มันคืออะไร ? ขยันหา, รักษาดี, คบมิตรดี, ใช้จ่ายให้สมดุลกับรายได้

- อุ “อุภูฐานสัมปทา” ขยันหา
- อา “อารักขสัมปทา” คือ รู้จักรักษาทรัพย์ที่หามาให้ดี
- กะ “กัลยาณมิตตา” นี่ ! แล้วคบเพื่อน อย่า ! คบเจ้าเพื่อนที่พาไปละลายทรัพย์ ต้องคบเพื่อนที่เขาชี้...ขุมทรัพย์ แล้วถึงใช้จ่าย นี่แหละ ! อุ อา กะ
- สะ “สมชีวิตา” ใช้จ่ายให้สมดุลกับรายได้

แล้วคนไม่รู้ เขาก็ท่อง “อุ อา กะ สะ อุอากะสะ” เสร็จแล้วก็นอนรอ เขาจึงไปเจอกับเจ้าพวกหมอดู...ใช่ไหม ? เขาว่า คนหนึ่งไปหาหมอดู ถามหมอดูว่า “ฉันนี้จะร่ำรวยไหม ?” “โอ! คุณนี่กำลังจะได้...ของแดง ของขาว”

จริงหรือ ? “จริง !” ก็นอนคอยทั้งวันเลย...หิวข้าว ! ไม่ได้ไปซื้อกับข้าวกิน เหลือบไปดู “โอ้ ๆ ! มีไข่เหลือ” ก็เลยต้มไข่...กิน แล้วก็นั่งคอยต่อไปอีก...จึงไปหาหมอดูต่อว่า “นี่ ! ฉันคอยทั้งวันไม่เห็นได้อะไรเลย ของแดงของขาวที่ว่าจะได้” หมอดูบอก ทานข้าวหรือยัง ? “ทานแล้ว” “ทานกับอะไร...?” “ไข่” ก็นั่นแหละ ! ไข่แดงไข่ขาวคุณได้แล้ว “เออ ! เสร็จเลย” นี่เขาเรียกว่า...มันเป็นเรื่องของคนมักง่ายนะ ท่องคาถาบทเดียวจะให้รวย ลงทุนนิดเดียวจะให้รวย

เดี๋ยวก็ ผู้หญิงตามมาเป็นพรอนบ้าง ไม่ต้องลงทุนมีของขวัญไปให้เลย กะว่า “เสกเท่านี้ ผู้หญิงก็จะรักแล้ว” พวกนี้เขาหวังลงทุนน้อย เจ้าคนพวกนี้ ที่ยังเล่นกุมารชาคศพ ชากกุมารกันอยู่ทุกวันนี้ ก็กุมารนี้ ถ้าเกิดรักษาบ้านได้ “มันดีกว่า ! ยามไหม ?” รมภ. แพงนะเดี๋ยวนี “เอ่อ ! เอากุมารดีกว่าลูกดี” ขวดหนึ่งไม่กี่สตางค์ แต่กุมารได้หัวแพง...ราคาต้องสองแสน ! แต่ถ้ากุมารในขวดมันรักษาบ้านตลอดไป นี่นะ ก็คุ้มไหม ?

อาตมาบอก “ปัดโร้เอ๊ย ! ถ้าไอ้กุมารมันช่วยบอก...อะไรต่ออะไรได้” รัฐบาลเขาจองพวกหมอดูทำกุมารทอง แล้วก็ส่งกุมารทองลงใต้สามจังหวัด “เฮ้ย เอ็งไปเดินหน้า กุมาร ! ระเบิดมันวางตรงไหน ข้าจะได้ไม่ต้องไปเหยียบ” แต่เราก็ชอบ เพราะสันดานมันอยากทำอะไรมักง่าย ลงทุนน้อย แล้วจะได้ผลประโยชน์

เดี๋ยวนี เครื่องเอกซเรย์ (X-ray) อะไรที่เขายิงไป แล้วรู้ได้ล่วงหน้า มันยัง

ช่วยไม่ได้ ก็ยังระเบิดตายกันทุกวัน ถามว่า พวกเกจิอาจารย์ที่เสกอะไรต่ออะไร ลงไปช่วยทางใต้ เอาอยู่ไหม ๆ...? “**ไม่อยู่**” ถ้าปีนี้น้ำจะมารัฐบาลทำพิธี บัณฑิตความไล่ น้ำนะ แต่ผู้ว่า กทม.ทำอย่างนี้ไหม ในปีที่แล้ว ไสยศาสตร์เอาอยู่ไหม ? “**เสร็จ ! เราไปอิงไสยศาสตร์มากเกินไป**” แต่ก็ไม่ได้ปฏิเสธว่า...มันไม่ดีเลย ทำพอเป็นเครื่องอุ่นใจไว้ สำหรับคนที่...ยังไม่มีปัญญาวิมุตติ ยังไม่มีเจโตวิมุตติ ขอรักษาสักนิด ไม่ใช่...เป็นความคิดของอาตมา เป็นสิ่งที่ปราชญ์ทางศาสนาท่านวิเคราะห์ไว้

4. “**ไสยศาสตร์นี้เหมาะสำหรับคนส่วนมากที่มีปัญญาอ่อน**”

ข้อนี้มันจะกระเทือนไปหน่อย ถ้าใครไม่สบายใจ “**พระพยอม...ขอโทษ !**” แต่ไม่ถอนคำนะคำนี้ เพราะไม่ได้อยู่ในสภา แล้วเป็นคำของครูบาอาจารย์ ท่านบอกว่า...ไสยศาสตร์นี้ มันเหมาะกับคนที่มีปัญญาอ่อน เขาไม่อยากจะคิดอะไรมาก เขาไม่ยากใช้ปัญญา เขาก็ใช้พิธีทำบ๊บ ๆ เดี่ยวเสร็จ แล้วก็สบายใจ

นี่คือ สันดาน ! ของคนที่ทำให้ไสยศาสตร์เกิดง่าย ยืนอยู่ มาจนบัดนี้ พระสงฆ์ไม่รู้ก็รูป จะเป็นหลวงพ่อบัณฑิต หลวงพ่อพุทธทาส สอนแนวพุทธศาสตร์เพื่อจะสู้ ก็สู้ไม่ได้ “**มันยาก !**” เพราะมันติดมาเป็นรากฐาน นิสัยสัญชาตญาณ ของคนที่เขาไม่มีปัญญาวิมุตติ และเจโตวิมุตติ

ทีนี้ เรามาดูว่า “**ปัญญาอ่อน**” อย่างเด็กปัญญาอ่อนที่เขาไม่สมบูรณ์ ทางร่างกาย น้อยอย่างหนึ่ง ไม่ใช่ว่าปัญญาแบบปัญญาอ่อนแบบออทิสติก (Autistic Disorder) อันนี้ก็อย่างหนึ่งนะ ที่ว่า “**ปัญญาอ่อนแบบออทิสติก**” นี่ ! เขาไม่ค่อยมีปัญหาหรอก แต่...จบด็อกเตอร์ (Doctor) ยังทำไสยศาสตร์ ! อย่างนี้มันหมายความว่าไง ? มันเป็นเรื่องซ้ำ...

เขาบอกว่า...โยมคนหนึ่ง เขาส่งลูกไปเรียนที่อังกฤษ ตั้ง...10 ปี หมดเงินไปตั้งเยอะ พอกลับมาเมืองไทย สิ่งที่เขานึกครั้งแรกคืออะไร ? วัดไหนที่รดน้ำมนต์ดังที่สุด ! นี่ เขาไปเมืองนอกมา **เรียนจนจบด็อกเตอร์ มาถึงเมืองไทยถามว่า...วัดไหน**

รดน้ำมนต์ดังที่สุด ? หมายความว่าอะไร ? เขาบัญญัติอ่อนแบบร่างกายเด็กที่...เป็นพวกออสติก เป็นพวกเอ่อ พวกอะไร... ? **“ก็ไม่ใช่”** คุณจะจบด็อกเตอร์ คุณก็บัญญัติอ่อนได้...ในแง่นี้ ถ้าคุณยังคิดว่า...กลับจากอังกฤษมาแล้ว ต้องมาทำพิธีรดน้ำมนต์ เพื่อให้คุณเจริญขึ้นมา **“นี่ !...มันเป็นราก มันได้ฝังลึก”** ฝังลึกจนว่า ไปเรียน ไปจบอะไรมา เขาก็ยังทิ้งไสยศาสตร์ไม่ได้ เขายังเอาแนวพุทธศาสตร์ มาใช้ไม่ได้

แล้วเดี๋ยวนี้ “ขอภัยนะ !” **เรารู้เรื่องไหม ? เคยได้ยินข่าวไหม ?** ที่มหาวิทยาลัยพวกเทคโนโลยีราชมงคลนี้ เวลาเขาจะสร้างอะไรสักอย่าง...งบประมาณไม่พอ ! เขาต้อง ทำพิธีปลุกเสกจำหน่ายพระเครื่องไสยศาสตร์ เพื่อเอาเงินมา...สร้างอาคารฯ มันก็จะไม่ผิดอะไร กับที่เขาบอกว่า...เราอยากจะชนะ เรื่องผีเนี่ย สมัยก่อน ผีเนี่ยมันเยอะเหมือนยาบ้า ยุคนี้ ก็เลยทำไง...? เขาบอกเอาอย่างนี้ดีกว่า ! **“เราจะต้องปลุกผีเนี่ย เพื่อขายผีเนี่ย แล้วเอาเงินมาสร้างโรงพยาบาลเลิกผีเนี่ย”**

โยมว่า...มันปวดหัวไหม ? **“เราต้องรีบปลุกผีเนี่ย”** เพื่อจะขายผีเนี่ย แล้วเอาเงินมาสร้าง โรงพยาบาลเลิกผีเนี่ย แล้วก็อุปกรณ์การแพทย์เพื่อทำให้คนเลิกผีเนี่ย “ก็ยุ่งสิ !” ก็เหมือนจับเจ้าพวกยาบ้าไป...ใครขายยาบ้า ใครเสพยาบ้า...จับติดคุก ! ใครขายยาบ้า...จับติดคุก ใครผลิตยาบ้า...จับติดคุก เขาก็เลยไปรวมตัวกันในคุก สนุกเลยทีนี้...ทั้งผลิต ทั้งขายกันอยู่ในนั้นเลย “ก็ไปไม่รอด !”

เดี๋ยวนี้ ก็อยากจะได้สร้างโบสถ์ ให้พระพุทธรักษา แต่ดันไปทำพิธีไสยศาสตร์ มันก็เลย...ครอบไป ครอบมา พุทธศาสตร์ล้วน ๆ บริสุทธิ เป็นบัญญัติวิมุตติ เจโตวิมุตติก็เลย ค่อย ๆ หายไป ใครฟังเมื่อวานนี้ก็สบาย ! เดี่ยวถ้าจะให้ดีนะ...เทปชุดเมื่อวานกับชุดวันนี้ ต้องไปฟังต่อกัน แล้วมันจะแมตช์ (match) กันมากเลย มันจะเคลียร์ (clear) ดีมาก ! ใครที่ไม่มาเมื่อวาน ขอให้ไปหาดูตามตอนต่อไป ละครยังดูตอนต่อไปได้ ที่ประเทศนี้ไม่สนใจ...ตอนต่อไป

เดี๋ยวนี้โยม ชาวที่ออกไปแล้วก็ยังย้อนหลังดูทางอะไรได้...? “อินเทอร์เน็ต” **“เออ ! เครื่องมือสมัยใหม่”** ใครไม่ได้มาเมื่อวานไม่ได้ฟัง **“บุญहुไม่ถึง”** แล้วจะสะสม

ปัญญาวิมุตติไม่ได้

อาตมาคิดว่า กลับมาเทศน์ครั้งนี้ “ไม่รู้ละ! มันใกล้จะตายแล้ว” อยากจะทิ้งทวนไว้ เพื่อเป็นอะไรตายจะได้ ช่วยสร้างปัญญาวิมุตติ เจโตวิมุตติ ให้ชาวพุทธเรา เพราะว่า...พระพุทเจ้าหลุดพ้น เมื่อเช้ามีดนี้ 2,000 กว่าปี แล้วอย่าไปสนใจแต่ว่ากี่พันปี แต่เราละ อีกปีไหนจะหลุด ? ปีไหนจะพ้น ? เราต้องถามตัวเองซิ ! ไม่ใช่...ถาม “เหม ! 2,600 ปีแล้ว” แต่ถ้าเรายังโง่อีก 10 ปี “มันก็แค่นั้นแหละ !” ไม่มีประโยชน์

ที่นี่ เรามาดูว่า ในการที่มนุษย์เราเนี่ย เขาปัญญาอ่อน เพราะหนึ่ง...เขาไปเจอคนที่เข้มแข็งทางสติปัญญาวิมุตติน้อยไป พุดง่าย ๆ ว่า พระเอง ที่เราจะมีพระที่ได้รับรางวัลยูเนสโก (UNESCO PRIZE) มีสักกี่องค์ ?

หลวงพ่อกุญชรทาส, พระพรหมคุณาภรณ์, ท่าน ว.วชิรเมธี ก็น่าจะถือว่า...ท่านปัญญาแข็ง ปัญญาวิมุตติ ถ้าท่าน ว.ทำพิธีไสยศาสตร์เมื่อไรท่าน ว. ก็จบไหม ? ถ้าพระพยอมทำก่อน...ก็วัดร้าง เพราะมันเสียแนว แนวนี้มันเป็นแนวที่ชัดเจน ! มันแนวที่ชัดเจนที่สุดในการที่...จะดับทุกข์ จะหลุดพ้นจากความทุกข์

แนวไสยศาสตร์ มันเพียงแค่อุ่นใจ มันเป็นของเล่น สำหรับเด็กปัญญาอ่อน เรามันต้องก้าวข้ามพวกนี้ไป เพื่อไปสู่ระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัย

ถ้าเป็นพระอรหันต์ ติดไสยศาสตร์ เขาเรียกอะไรรู้ไหม ? **“สัลลพตปราชสาส”** แม้แต่ถือศีลนี้ ถ้าถือศีลเป็นไสยศาสตร์ก็ได้ เครื่องแบบ...ไสยศาสตร์ พระบางองค์เครื่องไปกับการปลุกของขึ้น พอปลุกของไม่ขึ้นก็เลยปล่อย **“กูไม่เคร่ง”** เพราะเคร่งยังงี้ **“กูก็ปลุกของไม่ขึ้น”** นี่ก็มีนะ แนวคิดแบบนี้มี **“แต่ใช้ไม่ได้ !”** บางองค์ไม่ได้เคร่งวินัย เพื่อจะหลุดพ้น เป็นบาปฐานให้...สมาธิเกิด ปัญญาเจริญ จึงไม่ได้ถือศีลให้บาปฐานสมาธิคือ...ถ้ามีศีลปกติ ใจมันก็สงบง่าย พอใจสงบง่าย มันก็ก้าวเข้าหาปัญญาได้ไว

แต่บางคนนี่ เขาถือศีลเพื่อจะให้เขาศักดิ์สิทธิ์ ส่วนพวกมาถือศีลแก้บน...นี่ ! พวกไสยศาสตร์หรือเปล่า ? ที่มาบวชแม่ขาว แก้บน 3 วัน 7 วัน พวกนี้มาบวชแบบไสยศาสตร์ หรือพุทธศาสตร์...? “มาเป็นแม่ขาว แก้บน...3 วัน” ไตรศัฟท์หาผ้าทุกวันเลย บอก “ยังไม่ครบ...อีก 2 วัน” “อี ๆ...ทุเรศ !”

ผัวบอก...“กลับได้แล้ว ได้ครึ่งเดียวก็ยังดี”

เมียบอก...“ไม่ได้ เตียวเจ้าหักคอ เพราะไปบนเจ้าไว้” เขาต้องจำใจอยู่ให้ครบตามที่เขาบนไว้

แต่ถ้าอยู่แบบพุทธศาสตร์นี้ เรามาถือศีลนี้ “ใจปกติดีขึ้น ใจสงบขึ้น ปัญญาเกิดขึ้น” อยู่ต่ออีกเก้าวันก็ได้ โหไปเลย “อยู่ต่ออีก 9 วัน”

ผัวบอก... “ให้กลับ”

เมียบอก... “ยังไม่ครบ”

ผัวบอก... “นั่นเตียวมาอีกรอบก็ได้ ช่วงนี้มา...สี่วัน เตียวช่วงหน้า...อีกสามก็ครบเจ็ดเอง” เป็นเรื่องตลก ๆ

ตกลงว่า เรายี่ ! จะต้องไม่ปัญญาอ่อน เกี่ยวกับเรื่องไสยศาสตร์ เพราะว่าไสยศาสตร์มันเข้าง่าย มันเข้ากันได้ มันเหมาะสำหรับคน...ปัญญาอ่อน “นี่ ! หลวงพ่อฯ พุตนะ” เตียวพออาตมาย่ำบ่อย ๆ เตียวนี้ชักมีบางคนก็...ท่านอายุเท่าไร ? บางคนก็ถามว่า ใครแก่กว่ากัน ? แล้ว “อายุแก่ กับปัญญาแก่” มันเหมือนกันเปล่า ? บางคนนี่ ! “ท่านอย่ามาพูดเลย ท่านยังอ่อนกว่าฉัน” ไม่ได้...พูดเรื่องปัญญาแก่แล้วแต่เอาความแก่ทางอายุมาข่มกัน...มันไม่ได้ แล้วก็เจอบ่อยด้วยนะ พวกพรรณนี้

ฉะนั้น เราย่าไปไขว่คว้า เอามาซะเต็มที ถ้าเราก้าวข้ามได้ก็ควรจะ...เขยิบ ! เพราะตอนเราเรียน ทำไม ! เราเรียนอนุบาลก่อน แล้วจึงขึ้นประถมมัธยม นี่ทำไม ! เราจะถูกกับไสยศาสตร์ไปยันตายเลยหรือ ? จะเป็นอนุบาลหัวหงอกไปเรื่อยหรือ ? “มันก็แยสิ !” คนแก่ ๆ นี่ ! ควรจะข้าม หรือก้าวข้ามจากไสยศาสตร์ เพื่อเป็นต้นแบบ

ตัวอย่าง ให้ลูกหลาน เขาจะได้พาส (pass) ขึ้นไปบ้าง ไม่ใช่...เรียนซ้ำชั้นอยู่นั่นแหละ
ก็ปี อายุเท่าไรก็วนทำพิธีทางไสยศาสตร์ไม่จบ

แล้วเดี๋ยวนี้ “ไสยศาสตร์” มันได้เงินง่าย พระที่พึ่งไปทางไสยศาสตร์นี้เยอะ
ไหม ? ตั้งแต่นิกร...อะไรมานี้ ที่ตัดกรรม ตัดวิบาก นี่! “ไสยศาสตร์” ชัด ! ๗ แต่
แล้วแกก็...ติดคุก แกทำให้เขาหลุดพ้นจากกรรม แต่แกดันไปติดคุก มันเป็นไปได้
ยังไม ? ก็นี้ไง ! มันเป็นไสยศาสตร์...เด็กปัญญาอ่อน

ต่อมาอีกสักข้อหนึ่ง ยังไม ๗ อย่า ! ตะครุบเอาไสยศาสตร์ไว้ก่อน ลองเปลี่ยน
ผลักไสยศาสตร์ออกไปบ้าง เพื่อเราจะมีโลกทัศน์ อะไรใหม่ ๗ เข้ามาแทนที่ แต่ว่า
อาตมว่านะ ต่อไปนี้ ไสยศาสตร์ จะต้องหนักขึ้นมากขึ้นเพราะอะไร ? ใครดูช่อง
ดาวเทียมซี เขาโฆษณาเรื่องไสยศาสตร์เร้าตุอะไรสารพัดเลย ดูแล้วเอาคนนั้นคนนี้
ที่ว่า...ได้ผลดี เขาก็ไม่ผิดอะไรกับตอนที่จุตคามรามเทพ “คนได้ผล...รวยยังไม รวย
ยังสิ”

เดี๋ยวนี้ ! ไปไหนหมดแล้ว ไม่เขวนคอกันแล้ว ก็เพราะ...มันเสื่อมไปหมด
แล้ว ก็ก้าวข้ามสักหน่อยเถอะ อาตมาเองก็ไม่ได้คิดว่า เป็นคนที่...หลุดไสยศาสตร์
มาตั้งแต่อ่อนแต่ออก บวชแล้ว ก็ยังติด...ไสยศาสตร์ จนกว่าได้ไปสวนโมกข์ แล้ว
ก็ค่อย ข้าม ๗ ๗ ไป จนเดี๋ยวนี้ก็ สบายไป แต่ว่ามันยังติดเหมือนกันนะ เช่น เรื่อง
ฟ้าผ่านี้...ยังติดนะ เมื่อตอนเล็ก ๗ อาตมานี้ไปหามะพร้าวหล่น ในสวนนี้ คนอื่น
เขาไม่ไปตอนฟ้าผ่าพายุแรงกันเขากลับ...แต่อาตมาวิ่งเก็บ...เก็บเอ้าเก็บเอา !

เพราะลุงให้คาถา “กันฟ้าผ่า” ลุงนี้...เขาโถนนะ คนอื่นเขาไม่โถตอนฝนตก
แต่ลุงโถ แล้วฟ้าผ่า...เปรี้ยงๆ ไม่โดนแก ลุงบอก “อ้ายอม ! มึงอย่ากลัวฟ้าผ่า ลุง
จะให้คาถา” พอถึงเวลาฟ้าผ่า...แบ๊บ ! ให้เอาหัวแม่เท้ากดดิน แล้วบอก “นะกัน โม
กัน กันด้วย นะ โม พุทธายะ มึงไปผ่าไกล ๗ ภูหน้อย” ก็แค่นี้ คาถา “ฮิ ๗...ไม่มี
อะไร” มันก็แปลกนะ ! อาตมานี้ ไปหา...“ฟ้า...เปรี้ยง ๗” แต่ไม่โดน ก็เลยนึก “ของ
ขึ้นแล้วว้ย !” ส่วนคนอื่น เขาไปตอนฝนหยุด เราเก็บหมดแล้ว เราเลยได้มะพร้าว
หล่นเยอะที่สุด

แล้วเดี๋ยวนี้ มันก็ยังติดนะ เมื่อไม่นานไปที่กบินทร์บุรี ไปถึงฝนตกใหญ่ “ฟ้าเปรี้ยง ! ะ” อาตมาก็เดินไปสุดชายแดนเลย...ที่ปลายที่ กว่าจะเดินกลับเข้ามาหาที่กุฏินี้ ตั้ง 800-900 เมตร “ฟ้าก็...เปรี้ยง ะ” พอเปรี้ยงแรกนี้ ไม่รู้ !...มันเป็นโดยอัตโนมัติ “หัวแม่เท้า...จ๊ก !” ฮี ๆ ๆ “40 ปีบวชมายังไม่...หลุดอีก เออ !” จ๊ก !...เลยหัวแม่เท้า แล้วก็ “นะกัน โมกัน กัน ะ” แต่ไปได้ครึ่งทาง สติบอก “เฮ้ย พอแล้ว ะ ไม่ใช่อนุบาล” ก็เดินถอยร่นมาเรื่อย ๆ ไปถามพวกเด็กที่กบินทร์ลี บอก...“**กูละกลัวเหลือเกิน...หลวงพ่อ ! จะโดนฟ้าผ่า**” พอฝนตกฟ้าผ่า เขาวิ่งเข้าบ้านหมดเลย เหลืออาตมาองค์เดียวอยู่

ฉะนั้น ยังไง ะ ก็อย่าไปตะครุบกอดไว้...โดยง่าย โดยไม่คิด...จะก้าวหน้าขอยืนยันว่า “**ไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใด ๆ ในโลกนี้ จะบันดาลความสำเร็จให้เราได้ง่ายเท่ากับความขยันหมั่นเพียรของเรา**” ลงทุนความเพียรไปเถอะ แล้วจะได้สิ่งที่ปรารถนาอยากใหสำเร็จ...ได้ง่าย

5. “ไสยศาสตร์นี้มันได้เปรียบ คือ...เขาห้ามไม่ให้ถาม”

ไสยศาสตร์นี้ มันมีข้อห้ามซักถาม ขอให้ทำไปก็แล้วกัน “**คุณต้องเชื่ออย่างเดียว**” อย่ามาถามนะว่า ทำไม ! ต้องทำอย่างนั้น ทำไม ! ต้องทำอย่างนี้ “เดี๋ยว ! ของเสื่อม” เขาไม่ให้ถาม ใครเล่นของขลัง ของไสยศาสตร์ แล้วห้ามถาม

ถ้าไปถามหมอ ที่เขาทำไสยศาสตร์มา เขาจะ...ตวาด ! “คนอย่างมึง กูไม่ครอบให้หรอก” อะไรอย่างนี้...สอบถาม ไสยศาสตร์ จะใช้คำว่า “ครอบ” เลย ที่เขาทำพิธีครอบอะไรกัน...? “**ครอบครู**” บางที อาตมาก็เคารพท่านนะ อย่าง...หลวงพ่อบุญนี้เนาะ ท่านมรณภาพไปแล้ว พอครบรอบปีท่าน บรรดาสาธุศิษย์ เขาก็จะไปเลื้อย...เป็นสิงห์ ถ้าลักเลื้อยเลื้อยก็...พริต ๆ เลื้อยเฟ้นเต็มในวัดท่าน แล้วเจ้าเลื้อยพวกนี้...ติดคุก แล้วก็เฟ้นข้ามกำแพงไม่พ้น

แล้วก็มี...เป็นงู เป็นอะไร...เลื้อยเต็มวัดเลย แล้วจะต้องมีคนคอยทุบ...ทุบบ้องหูนี้ ! แล้วก็ของออก นี่เป็นไสยศาสตร์ หลายวัด...ก็เล่นกัน แล้วพระที่ชอบ

เล่นอย่างนี้ เขาถึงได้มีเจาะหัวกะโหลกอะไร...? ทำอะไร...? ที่ไปทิ้งน้ำอะไรกัน...? นี่ ! ก็ยังมีอยู่

เพราะฉะนั้น ก็ต้อง “ห้ามถามอะไร ?” ถ้าใครเล่นไสยศาสตร์...เขาห้ามถาม ห้ามวิจารณ์ เพราะมันเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เขาให้ยกขึ้น เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างเดียว “ห้ามวิจารณ์ !” ให้ถือว่า...มันเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างเดียวก๊แล้วกัน “ไม่ให้ถาม ไม่ให้วิพากษ์วิจารณ์ ไม่ต้องออกชื่อก็ได้” เด็ก ๆ คนหนึ่ง เขาถามว่า เทพารักษ์ที่อยู่...ศาลาทำด้วยไม้ “มันทำด้วยไม้อะไร ?” เขาห้ามถามนะ เขาทำรูปสลัก เขาสลักไม้...เป็นรูปเทพารักษ์ เคยเห็นไหม ? แต่ห้ามถามนะว่า...? เหมือนแม่กับลูกเขาเถียงกัน “แม่ ! ไม่มีเหตุผล”

ลูกบอก “แม่ที่เราต่อไฟให้ศาลพระภูมิใช้นี้ พอสว่าง...แล้วพระภูมิก็ปิดเองไม่ได้...ขี้เกียจ !” แม่บอก “มึงอย่าพูดอย่างนี้นะ เดี่ยว ! ศาลพระภูมิหักคองนะ” ลูกก็บอก “หักไหนหรือแม่ ? คอหนู...ใหญ่ นะ สวิตช์ (switch) อันดีด ! เดี่ยว...ยังกดไม่ลงเลย” แต่แม่ขู่อย่างเดี๋ยว่า “ลูกอย่า ลูกอย่าล่วงเกินพระภูมิ” อย่า ! ถามแบบนี้ ?

ถามได้ยังไงว่า...ทำไม ! พระภูมิขี้เกียจปิดไฟ ต้องเชื่อ ! ว่า “ศักดิ์สิทธิ์” นั่นมันคือเรื่องของ...ข้อนี้ ฉะนั้นไสยศาสตร์...มันได้เปรียบ ! แต่เราถามเรื่องพุทธ...ทำไม ! ทำสมาธิ ? ทำไม ! มันไม่เกิด...อย่างนั้นอย่างนี้ ? มันถามได้ พุทธศาสนาถามได้ ไม่ใช่...ให้เชื่ออย่างเดียว แต่ไสยศาสตร์มันต้อง...เชื่อว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ห้าม !...ถาม ห้าม !...วิจารณ์ “นี่ ! มันได้เปรียบ”

เพราะฉะนั้น คนก็เลยไหลไปเชื่อทางโน้น พอมาถามพระ...บางทีพระก็ไม่รู้ ! เหมือน คนมาฟังเทศน์นี้ กลับไปหลานถามอย่างนี้...พระเทศน์เรื่องอะไร ? “อย่าทวน...กูได้ไหม ! กูละเพลี่ย...อยากนอน” ที่จริงเล่าไม่ได้ จำไม่ได้ อธิบายไม่ถูก...ขู่ไว้ก่อน ! “มึงบาปนะ กูจะกลับมาจากฟังเทศน์ มาเหนื่อยจะได้พักบ้าง มึงมากวนกูอย่างนี้” ขู่ !...เด็ก ขู่ !...หลาน ก็เป็นอุบาย “ยายรักษาเชิง...ตอบไม่ได้”

ฉะนั้น อุบายไสยศาสตร์นี้ มันไม่มีเชิงอะไรหรอก ให้เชื่อว่า...“ศักดิ์สิทธิ์จริง”...จบ ! แต่แนวพุทธศาสตร์ ต้องวิพากษ์วิจารณ์ไตร่ถาม มันต้องใช้สติปัญญาเยอะ ! เมื่อมาคิดดูนะ เด็ก ๆ...ที่เขาก็กถาม ? “นี่ ! ที่มึงติดอย่างนี้ ใคร ? จะช่วยใคร ! ได้”

เพราะว่าเทพารักษ์ทุกรูป เขาก็จะทำพนมมือไว้อย่างนี้...ใช่ไหม ?

เด็กเขาไม่รู้ เขาบอกว่า “**มือติดอยู่อย่างนี้**” แล้วจะช่วยใครได้ “**มือ...ติดกัน !**”
เพราะเขาสลักไม้...เทพารักษ์ต้องมือติด มีไหม...เทพารักษ์ ที่จะยืน จะช่วยใคร ?
“ไม่ค่อยมี” ส่วนใหญ่มือติดพนม เทพพนมอะไรพวกนี้ “**เทพเทพารักษ์**” เจ้าเด็ก
มันสงสัย “ยาย...เทพารักษ์นี้ จะช่วยอะไรได้ มือเกติดหนีบเลย” เพราะเขาสลัก
ติดไว้

ไม่ได้ อ้างว่า คักดีสิทธิ์
“**เอ็งอย่า ! ถามโน่นถามนี่,**
เอ็งอย่า ! วิพากษ์วิจารณ์,
เดี๋ยวเอ็ง ! ของเข้าตัว”
อะไรก็ว่าไป เจ้าเด็ก ก็เชื่อ
ไป ไม่ต้องใช้เหตุผล แล้ว
ปัญญาวิมุตติก็ไม่เกิด

ต่อมาก็คือว่า **เทวดา**

หรือ**เทพารักษ์** ที่เขาบอกว่า “**จะให้โชคให้ลาภ**” มันก็ไม่เท่ากับ...ที่เราอยากทำอะไร
ให้เกิด มีโชค มีลาภ...ก็ต้องทำให้มันสำเร็จ เช่น จะไปค้าขายให้ได้กำไร “ไม่ใช่...ไป
อาศัยนางกวัก แต่หน้าคนขายยังกับ...จวก แล้วมันจะกวักใครเข้า”

ขอเล่าซ้ำอีกทีหนึ่ง แม่ค้าขายรองเท้า...ปากไม่มีนางกวัก ปากไล่ลูกค้า

ชาวนามาซื้อรองเท้า...ชาวนาผ่าเท้า เขากางออก ทดลองใส่ ก็คู่ๆ ก็คับหมด
แม่ค้า น่าจะพูดดี ๆ ว่า “เออ ! เทียบหน้าค่อยมารับใหม่ละ เทียบนี้ไม่ได้ซื้อเบอร์
ใหญ่มา” ดันไปบอก “**ตีนมึงกางอย่างนี้ จะไปหาที่ไหน...ใส่ได้**” ไม่มีเบอร์ไหน เขา
ทำ ใส่ตีนมึงหрок ! ถ้าเขาเอารองเท้าตบปาก เขาก็แย่แล้ว ตกลงว่า “**นางกวัก กับ**
ปากมีเสน่ห์” คือ ปากแม่ค้าดี ๆ นะ อตมายังนึกถึงตัวเอง เมื่อตอนเด็ก ๆ ไปขาย
มะพร้าว พวกในตลาดเรือ เขาจะบอก “อ้ายยอมมาแล้ว เดี่ยวคอยดูนะ มะพร้าว
มันนะ ข้างในใหญ่...กว่าข้างนอก” เพราะเราจะบอก “**มะพร้าวเที๋ยวนี...เปลือกบาง**

กะลาอีใหญ่ เนื้อหนา”

อาตมาพูดไป ร้องไป...เดียวขายแป็บเดียว...หมด ! ขายของเป็นตั้งแต่เล็ก ๆ **“ไม่มี...นางกวัก”** ตอนนั้น “ไม่ได้ใช้ !” แต่ก็ได้อาศัยปาก...ที่มีอะไร ! มาตั้งแต่เล็กแล้ว มันก็เลยทำได้ ตกลงว่า ผู้ใหญ่ ก็ยังเอา ! ยังเชื่อ ! กับเรื่องนี้ เด็กๆ เขาก็เลยตามไป

เพราะฉะนั้น ถ้าเราเป็นผู้ใหญ่ แล้วก็อย่าทำอะไรแบบ...ติดอยู่ กับไสยศาสตร์ จนเด็กต้อง...? ลูกหลานเราทั้งตระกูลเลย เป็นตระกูล...ไสยศาสตร์

อาตมานี้ พูดตามจริง ที่แรกเลย เป็นตระกูลไสยศาสตร์ ฟังหมอดู หลวงพ่อโสธรวัดพิบูลนี้ มาบนกันทุกปี “ให้ได้ส้ม” ปีนี้ได้หมีน ปีหน้าอยากได้หมีนสาม แต่ส้มตายไปตั้งหลายต้น ลืมสำรวจ...คณิตศาสตร์ ตอนส้มร้อยต้น เราได้หมีนหนึ่ง...นี้ใช่ ! แต่ส้มมันตายไปเรื่อย ๆ ๆ...ยังบนหมีนอีก ถ้าหลวงพ่อบอก “เฮ้ย ! มึงเรียนคณิตศาสตร์มาหรือเปล่า ?” จำนวนต้นมันลด รายได้มันก็ต้อง...? ผลมันลด...ใครเขาจะมาซื้อแพงไปอีก

พวกไสยศาสตร์ เขาไม่มีคณิตศาสตร์ เขาไม่ค่อยคิดอะไรมาก “เชื่อ ! ลูกเดียว” แล้วก็ไปแก้บน ละครบ้าง ปิดทองบ้าง ปิดทองให้หลวงพ่อบอก **“ก็แก้บน ถ้ามั่นได้สำเร็จ”** บางที ส้มไม่ได้ ก็ต้องไปแก้นะ “เพราะ...กลัว !” เดี่ยวหลวงพ่อบอกว่า บนไว้หมีนหนึ่งได้หกพัน ก็ถือว่า “ท่านช่วยมาครึ่ง ฮี ! ๆ ๆ ก็ไปแก้บน”

สรุปว่า ก็เออ ! ตระกูลไสยศาสตร์ เชื่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นชีวิตจิตใจ

6. ไสยศาสตร์ยังมีการกระทำที่พลิกแพลง, มันพลิกแพลง แม้แต่เดี๋ยวนี้ ก็เรียกว่า มันมีเรื่องพลิกแพลง ได้เรื่อย ๆ

เช่น เขาจะเจิม...พระพุทธรูป เจิม...เทวรูป เจิม...รูปพระเจ้า

คนชาวบ้านนี้ จะไปเจิมเทวรูป เจิมรูปพระเจ้า เจิมพระพุทธรูป เจิมอะไรต่างๆ กันนี้ เขาพลิกแพลง เขากลับเอาหัวลงแล้ว นี่ ! คือเรื่องของไสยศาสตร์ มันก็เป็น

เสียอย่างนี้ หมายความว่า “ที่เขาไปเจิมนี้”

เราคิดดูใหม่ ! ว่า ที่ไปเบิกเนตรพระพุทธรูปกันนี้ มันเป็นเรื่อง “ไสยศาสตร์” นะ พระพุทธเจ้าเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน เมื่อท่านตื่นแล้ว เบิกบานแล้ว ท่านตื่นแล้ว ยังจะ...ไปปลุก ไปเสกท่านอีก “**เขาก็สลับเอาหัวลงซะ**” ที่จริง พระพุทธเจ้า...ปลุก พวกเรา ใช้ไหม ? คำสอนของท่าน ปลุกพวกเราให้ตื่นจากความลุ่มหลง ยึดติด หมกมุ่น มัวเมา แล้วเราดันกลับไปปลุก...ท่าน, เสก...ท่าน, เจิม...ท่าน

อาตมานี้ะ บวชมา “**นี่ ! เจ็บปวด**” ถ้าว้นไหนโดนให้ไปในที่เขา...ให้เจิมนี้ะ “พอไม่เจิม” มีอยู่ครั้งหนึ่ง เขานิมนต์ไปบริษัท เขาก็นึก “**นิมนต์ไปจัน**” จันเสร็จเขา ให้เจิม เจ้าของบริษัท เขายึดติดเรื่องเจิมมาก บอก “**อาตมาเจิมไม่เป็น**” ก็ยัง “**เจิม...เหนื่อยเอะน่า เจิมง่าย ๆ แบบง่าย ๆ ก็ได้**” บอก “**ง่ายก็ไม่ได้เรียน**” คือ ไม่ได้เรียนทั้งยาก ทั้งง่าย

โดนสวนกลับ...เจ็บปวด ! “**เสียตาย ! บวชมาตั้งนาน ไม่คุ้มค่าข้าวสุก**” เรา เพิ่งจันไปใหม่ ๆ เขาก็บอก “**ไม่คุ้มค่าข้าวสุก**” เจ็บปวดไหมโยม ? เลี้ยงพระไป...หวัง ให้เจิมหน่อย “**พระไม่เจิม**” เขาบอก “**ไม่คุ้มค่าข้าวสุก**” ก็อึดอัดเหมือนกันนะ เรา ไม่ได้เรียนเรื่องนี้ ที่จริงเรียนไว้สักหน่อย ก็...ดีนะเน้อ ! เขาจะได้หาว่า “เราเก่งทุก เรื่อง” ดีกว่า ! ไม่เป็น แต่ถ้าเราไม่มั่นคงนะ มันก็ซัดส่าย ! แกว่ง ! พลิกแพลง !

เดี๋ยวนี้ พระก็พลิกแพลงไปตามสถานการณ์ “**ไม่ทำ**” เดี่ยวเขาหาว่า...ไม่เก่ง ไม่ขลัง ไม่ศักดิ์สิทธิ์ ไม่สมกับที่บวชมา

เดี๋ยวนี้ เขาบวช กันนิด ๆ หน่อย ๆ ก็ยังเป็น “**หลวงปู่เณร**” บางองค์นี่ ! อายุ ไม่มากเลย เรียก “**หลวงปู่**” แลให้มันขลัง พวกนี้ก็...พวกไสยศาสตร์ อายุไม่กี่พรรษา ให้เรียก “**หลวงปู่**” อยากจะเป็นพระแก่...ที่ขลัง พระหนุ่ม...ไม่ขลัง ในทำนองนี้ มัน ก็เป็น “**แบบเอาหัวลงนะ**” เป็นเด็ก อยากเป็นหลวงปู่ จึงมีพระหลวงปู่ในประเทศ ไทย...หลายองค์นะ ! อาตมาได้ยินชื่อ “**หลวงปู่**” นึกว่า...อายุเยอะ ! พอเห็น...อ้าว ! อ่อนกว่า...เราตั้งบาน แต่เขาเรียกกัน “**หลวงปู่ ๆ**”

ทีนี้ เรามาดูว่า เรา...ได้กลับหัว กลับหางกันซะ “ใครควรปลุก...ใคร ๆ ควร

เสกใคร” เดี่ยวนี้ก็พลิกเพลงกันไป “พระก็เอาตัวรอด” ถ้าไม่พลิกเพลง เขาเรียก ขาฝ้า เอาหน้า...? “รอด !” อาตมา เดี่ยวนี้ สวด...? เมื่อก่อนนี้สวดเยอะ ! สวด ได้หลายบท เดี่ยวนี้บอก...โยมอย่า ! ฟังสวดมากเลยนะ

เดี๋ยวอาตมาว่า วันนี้...จะสาธยายคำสอนพระพุทธเจ้าดีกว่า ! เมื่อไม่นานนี้ ก็ไป...อย่า ! เอาสาธยายอะไรมาเลย สวดบ้านเยอะ ๆ นี่ก็ ! พอพระไปบ้าน เขาอยากให้พระสวด...บ้านเยอะ ๆ

ถ้าคนเจ้าของบ้าน เขาไม่ดีต่อเพื่อนบ้าน ต่อให้เขามีรื้อบ้านดี ๆ นิมนต์พระ มาอย่างไร ! มันก็แค่นั้นจริงไหม ? ถ้าบ้านมันจะมั่นคงนี้ ถ้าช่างเขาไม่...ใส่เหล็กอ่อน ปูนอ่อน บ้านเรามั่นคงไหม ? นี่ ! จะเสกให้บ้านเป็นอย่างนั้น อย่างนี้ บางทีนะไป สวดไม่พอ ให้พระไปโปรยข้าวสารรอบ...ให้กันผีเข้าบ้าน พระนี่ช่วยจริง ๆ...ไม่พัว กับเรื่องผี ธรรมชาติของมนุษย์นี้ ถ้าได้พลิกเพลง เอาตัวรอดแบบง่าย ๆ “การพลิก เพลงแบบไสยศาสตร์” นี่ ! นะมันง่าย

เพราะฉะนั้น ลัญชาตญาณคน ที่ไม่ค่อยรู้อะไร ! “ไม่มีปัญญาวิมุตติ ไม่มีเจโต วิมุตติ” มันจึงหยุดชะงักอยู่แค่นี้...? “ไสยศาสตร์” เขาบอกว่า...ข่มผู้อื่น ข่มลัทธิอื่น ข่ม ด้วยแบบไหน...? ไม่เก่งเท่ากับข่มด้วย...? “ไสยศาสตร์”

เดี๋ยวนี้ พวกนักกีฬาบางประเภท เมื่อเขาจะเล่นนะ เขาต้องไปทำพิธีที่มูอะไร...ของเขา ? เข้ามูแล้วมัน จะ...สะกดคู่แข่ง เดี่ยวนี้ นักมวยก็มีเห็นไหม ? ต้องไป ทำอะไร...? เสกที่ตรงมูฝ่ายตรงข้ามนะ เพื่อให้เขาอ่อนแรง แต่เสกแทบ...ตาย ! “ก็แพ่เหมือนเดิม” ฝีมือไม่ถึง มัน ก็อย่างนี้ แต่ว่าเขาก็ติดใจกันอยู่

จบข้อสุดท้ายดีกว่า นี่ !

7. “มันก็เหนียวแน่น มันยึดพื้นที่ไว้ได้มาก ไสย - ศาสตร์นี้ มันเหนียวแน่น มันยึดเนื้อพื้นที่ในใจของมนุษย์ไว้ได้มาก มันก็เลยปนกัน” กับพุทธศาสตร์

ที่เข้ามาวัดนี้...ยังดีนะ ! ไปบางวัดนี้ จะมีที่ว่างไสยศาสตร์เยอะเลย

“การลั่นตัว” นี่! ก็เป็นไสยศาสตร์ไหม ? ลั่นแล้วบางที มันหลุดออกมาทั้งหมด ก็ต้อง...? “ยุ่ง !” หนวกหู...ค็อกแตก ๆ ๆ เมื่อก่อนใครจะเอามาไว้ที่ อาตมาเอาไปทิ้งเลย “หนวกหู” ไม่ดูตัวเอง จะให้ตัวดูอยู่นั้นแหละ...จะดูใบเซียมซี

แต่มันยึดพื้นที่จิตใจคน...ได้เยอะจริงนะ “ไสยศาสตร์นี้” มันไปวัดไหน ๆ ก็ไปดูเถอะ...ต้องมีมุมไสยศาสตร์อยู่ “ตัว เซียมซี” อะไรวกนี้ แล้วยังไป “สะเดาะเคราะห์ พรมน้ำมนต์” เดี่ยวนี้ โยมมีน้ำสมเพชอยู่เรื่องหนึ่ง...ไปไหว้พระแก้ววัด “เราง !...เอ๋ ทำไม ! ตรงหน้าผากนี้ ถึงมีแผ่นทองอะไร...ปิดมาเต็มไปหมด” พอมาถึงวัดนี้แหละ “หลวงพ่ ! ที่เจิมแปะตรงไหน ?” “ไม่มี” “เอ้า ! แล้วจะเจิมยังงั้น ? เจิมมาได้แปด...ขาดวัดเดียว” แล้วก็บอกกัน “ไปดู...รูปกันเถอะ” เขาก็อุตส่าห์เอาน้ำหยด...ที่กระถางรูป แล้วก็เจิม...เอาจนได้ ! พื้นที่หัวใจเขามีวางรองรับไสยศาสตร์ไว้

อาตมาไม่ค่อยถูกโฉลก กับเจ้าพวกไหว้พระแก้ววัดนี้ เพราะอะไร...รู้ไหมโยม ? วัดบางที่...วัดอาตมา เป็นวัดแรก บางที่ก็วัดสุดท้าย ถ้าวัดสุดท้ายมา...ก็จะมีติดบอก...อย่า ! เทศน์นานเลย เดี่ยวกลับบ้านมืด...เสร็จ ! พวกไหว้พระแก้ววัด แล้วพวกที่มาวัดเราที่แรก จะเทศน์หน่อย “อย่า ! เทศน์นานหลวงพ่ ! เดี่ยวอีกแปดวัดไปไม่ทัน” ก็การทำอะไรให้มันครบเก่า นี่ ! มันเป็นตัวเลข “หวังจะก้าวหน้า” อันนี้ก็เป็น “ไสยศาสตร์”

ถ้าถามว่า มาวัดเดียวแล้วฟังเทศน์จนจบ ? นี่ ! ถ้ามจริง ๆ...มาวัดนี้วัดเดียวแล้วฟังเทศน์จนจบ จนกระทั่งเกิดปัญญาวิมุตติ เจโตวิมุตติ กับการไป 9 วัด “แล้วไง ! ตลอดทุกวัด” นี่ ! เรามีแต่เรื่องไสยศาสตร์ให้เราทุกวัดเลย “อย่างไหนมันคุ้มค่ากว่ากัน” ถ้าเดี่ยวเสร็จต่อจากนี้...ไปอีก 8 วัดใหม่นี้ ? ครบ 7 หัวข้อ ที่ไสยศาสตร์

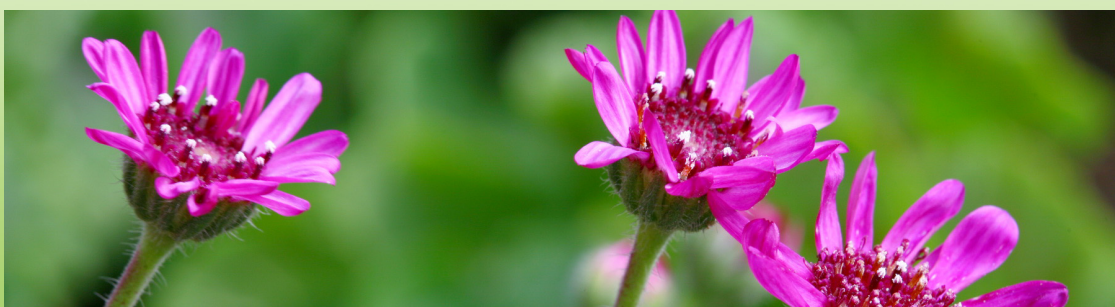
มันเหนียวแน่น มันครอบงำพื้นที่จิตใจชาวพุทธ ไว้ได้เยอะ จนพุทธศาสตร์แทรกเข้ามาแทบไม่ได้ บางคนจะไม่รับแนวพุทธศาสตร์ เลยด้วยซ้ำไป มันเสียพื้นที่ไปแล้ว

“จิตมันเสียพื้นที่ให้ไสยศาสตร์ไปแล้ว” พุทธศาสตร์จะมาทีหลัง...เข้าไปไม่ได้ **“เสียพื้นที่หัวใจ ให้ไสยศาสตร์ครอบงำหมดเลย”** พุทธศาสตร์แทรกเข้าไปไม่ได้ ก็น่าเสียดาย ! แล้วจะมาทำวิสาขะ วันตรัสรู้ วันปัญญาวิมุตติของพระพุทธเจ้า...กันได้ตรงไหน ! ประโยชน์อะไร ?

อาตมาก็คิดว่า...ได้ทำหน้าที่ ขับเคลื่อน เรื่องคำสอนพระพุทธเจ้า หวังว่าจะได้แทรก ! แย่งพื้นที่ไสยศาสตร์ ในจิตใจของญาติโยม ส่วนโยมจะซีเหินยาว ไม่ให้พื้นที่ของใจ แก่พุทธศาสตร์ก็แล้วไป “ไม่ว่าอะไร”แต่มีหน้าที่ ที่ต้องบอก...ก็ขอบอกไว้ ก็ขออวยพรให้ทุกท่าน จงค่อย ๆ แย่งพื้นที่หัวใจ ให้พุทธศาสตร์เข้าครอบครองบ้าง **จะได้เป็นชาวพุทธที่...ตื่น รู้ เบิกบาน ชนะกิเลส สมกับครบ “พุทธชนันต์” คือ 2,600 ปีที่ตรัสรู้มา**

ก็หวังว่า ท่านที่มาที่นี่ แล้วท่านคง...ได้ปัญญาวิมุตติ เจโตวิมุตติไปทำให้ท่านหลุดพ้นไม่ว่าจะ...ติดเหล้า ติดยา ติดคุก ติดตาราง ติดหนี้ ติดสิน ติดการพนัน ติดอบายมุข ก็ขอให้อำนาจพุทธศาสตร์เข้าไป คลี่คลาย ให้ท่าน...ผ่อนคลาย ให้ท่าน...เป็นผู้หลุดพ้น ด้วยกันทุกท่าน...ทุกคน เทอญ.

เหตุผลที่มนุษย์ถือไสยศาสตร์ได้โดยง่าย

1. ไสยศาสตร์ นั้นมีหลักเกณฑ์เข้ากันได้ กับสัญญาตญาณที่
ไม่รู้อะไร ของสัตว์ที่ยังไม่รู้อะไร
2. ไสยศาสตร์นี้เหมาะแก่สัญญาตญาณของการพึ่งผู้อื่น พึ่ง
ผู้อื่น ให้ผู้อื่นช่วย
3. ไสยศาสตร์นี้ลงทุนน้อย มันเหนียวแน่น แล้วมันง่ายกว่า
กันมาก
4. ไสยศาสตร์นี้ เหมาะสำหรับคนส่วนมาก ที่มีปัญญาอ่อน
5. ไสยศาสตร์นี้มันได้เปรียบ คือเขาห้ามไม่ให้ถาม, เขาห้าม
ไม่ให้ซัก, เขาห้ามไม่ให้ถาม เขาให้ยกขึ้นเป็นลัทธิศักดิ์สิทธิ์, เป็นลัทธิ
ศักดิ์สิทธิ์โดยส่วนตัว ไม่ให้ถามไม่ให้วิพากษ์ไม่ให้วิจารณ์
6. ยังมีการกระทำที่พลิกแพลง, พลิกแพลง แม้เดี๋ยวนี้ก็เรียก
ว่ามีการพลิกแพลง
7. มันก็เหนียวแน่น มันยึดเหนี่ยวไว้ได้มาก ไสยศาสตร์นี้มัน
เหนียวแน่น ยึดเหนี่ยวในจิตใจของคนไว้ได้มาก มันก็เลยปนกัน

พุทธทาส

